

slåede ophævelse af kildeskattelovens § 63, stk. 2.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en konsekvens af den ændring af vandafgiftsloven, der skete ved lov nr. 951 af 20. december 1999. Ændringen indelbar, at afgiftsperioden for vandafgiften kom til at følge afgiftsperioden efter momsloven for størstedelen af de afgiftspligtige virksomheder. Ved nærværende ændringsforslag bringes lovforslag nr. L 20 i overensstemmelse med den foretagne ændring.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er en konsekvens af vedtagelsen af lov nr. 954 af 20. december 1999 om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler). Ved ændringsforslaget bliver den ny afgiftslov omfattet af opkrævningslovens regler svarende til, hvad der gælder for de øvrige punkt- og miljøafgiftslove, f.eks. kvælstofafgiftsloven og vækstfremmerafgiftsloven.

Til nr. 11

Ændringsforslaget betyder, at renten reguleres efter reguleringsbestemmelsen i opkrævningslovens § 7, stk. 2. Med det nuværende renteniveau medfører det, at der som hidtil skal betales 0,6 pct. pr. påbegyndt måned i rente ved for sen indbetaling af efteropkrævede beløb. For registrerede virksomheder (storkunder) finder opkrævningslovens § 7 dog anvendelse. Registrerede virksomheder er som udgangspunkt omfattet af opkrævningslovens regler, idet de er omfattet af opkrævningslovens § 1. I dette tilfælde, hvor der bibeholdes en særlig rentebestemmelse i tinglysningsafgiftsloven, er det dog nødvendigt med en konkret henvisning til opkrævningslovens regler.

Henvisningen til opkrævningslovens § 8 betyder, at der kan ske eftergivelse af renter tilskrevet efter tinglysningsafgiftsloven, når særlige forhold gør sig gældende – for de registrerede følger anvendelsen af § 8 direkte af opkrævningsloven. Som nævnt i bemærkningerne til opkrævningsloven (L 19) er der tale om pludselig opståede hændelser, som virksomheden ikke har haft indflydelse på og ikke har kunnet forudse, eksempelvis pludselig opstået sygdom.

dom. Herudover er det en betingelse, at overskridelsen af fristen er kortvarig.

Til nr. 12

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af, at rentebestemmelsen flyttes op i § 19, stk. 2.

Til nr. 13

Ændringsforslaget betyder, at henvisningen til kildeskattelovens regler om inddrivelse af personlige skatter ændres til en henvisning til opkrævningslovens § 14. Der er tale om en redaktionel ændring, idet opkrævningslovens § 14 igen henviser til kildeskattelovens regler.

Ændringsforslaget foretages for at fremme graden af ensartethed i de regler, der anvendes ved opkrævning af afgifter. I det omfang der er tale om virksomheder, der er registreret efter moms- eller punktafgiftslovene, sker lønindeholdelse for restancer vedrørende disse registreringsforhold efter opkrævningslovens regler. Med den foreslåede ændring vil også restancer efter tinglysningsafgiftsloven kunne inddrives ved lønindeholdelse efter opkrævningsloven. Et af formålene med opkrævningsloven er netop at sikre, at virksomhederne er underlagt så ens regler som muligt i deres mellemværender med Told og Skat.

Til nr. 14

Med den foreslåede bestemmelse sikres, at også opkrævningslovens bestemmelser om eftergivelse og henstand finder anvendelse for samtlige afgiftspligtige efter tinglysningsafgiftsloven. Bestemmelsen omfatter alle krav, som ikke er betalt den 1. januar 2001, dvs. når opkrævningsloven træder i kraft.

Til nr. 17

Med lovforslaget ophæves adgangen til en forhøjelse af tilsvaret ved overskridelse af angivel-sesfristen. I lønsumsafgiftsloven og momsloven har der været hjemmel til at fritage for denne tilsvarsforhøjelse ved særlige omstændigheder. Denne fritagelseshjemmel ophæves naturligvis også. Dog vil en ophævelse pr. 1. januar 2001 medføre, at der efter denne dato ikke er hjemmel til at fritage for disse tilsvarsforhøjelser. Bestemmelsen betyder, at fritagelseshjemmelen bevares i 2001, således at ansøgninger om fritagelse